

Boccaccio l'aplica en plural a les peces de caça, en tant que bon bocí culinari. «il luogo --- era tale --- che copiosamente di diverse *selvaggine* aver vi dovesse» (i al llaminer senyor només li servien vulgars gallines), *Decam* I, § 5 (1961, 45.18)

Però en català antic el que es troba més generalment, abans de llavors, i ja des de mj. S XIII, és una forma més sorprenent, *salvazina*, i la subsegüent *salvaina*. En la tarifa de Bna de 1271: «daynatels, lops vayres; totes altres peyls de *salvayna*; ---» (*EntreDL* I, 151ss, § 50); «ni conils, ni lebres, ni *salvernes*, ni ous, ni formatges», Ordin. Batllia Perpinyà, a. 1275 (RLR IV, 358); «tota peliceria --- so és a ssaber de *salvazina*, axí can són janets, fahines, volps ---, erminis, ventresques de lúries, e tota altra *salvaina*, le-
vat lúries, paga la 12a, 3 me. --- cobertor de *salvazina* --- pelot de *salvazina* ---», Reva de Perp de 1284 (RLR IV, 371); «pellot o cobertor de *salvasina*», 1295 (RLR V, 85). Com que no és possible fonèticament, i menys en català, explicar el canvi de *-atgma* en *-azina*, i encara en *-ana*, és evident, i més tenint en compte la cronologia de les formes, que és *salvazina*, la que (passant potser per *salvagina*, = *-azina*, que l'InvLC assenyala en doc del Voló de 1318) es convertí, sota la influència de *salvatge*, en *salvatgma*

En efecte retrobem aquella forma antiga en llengua d'oc. «bous, porcs, e gruas e paons, / e ganren d'au-
tra *salvasina*», *Jaufré* v. 9205, i molt freqüent en textos llgd, llem. i prov, del S. XIII: *salvazina* en el *Romanz d'Esther*, *salvazina* en el Registre de *lauzimes* d'Albi, 2 *salvazina* -*veyzina* en el Cartulari de Limotges (PSW), i tres més en Rayn. (v, 14 7). Avui això no és mort, tot i que la forma preferida per Mistral (*sóu-
vagina*) res no prova, vist que *gi* en rodanès, i en gran part de la Terra d'Occ, és la grafia de *dzi*. Però el mateix *TdF* li dóna la variant *salbasino*; i són inequívocs els NLL de pobles ja vells, com *Salvazinet* (prop de Montbrison, dept Loire) i *Salvezines* a l'alt Aude, prop d'Atsat, ja arran del Capcir (que segons Kruger, *Spracheogr zw Lgd u Rouss*, p 4, es pronuncia
salbezinos, i com a ètnic, amb floireig verbal, *leḡ sal-
bâcos*)

Aquest acord, des de Barcelona fins a Limotges i Provença, documentat pertot des del S. XIII, ens autoutzaria, no havent-hi altra explicació fonèticament possible, a suposar una paraula ja formada en llatí vulgar, amb derivació en *-ina* i amb paper potser més diminutiu que adjectival (altrament cf *azina*, *AGINA*, fr *saisine* etc.). Un *BESTIA (O BELUA) *SILVATICINA? En llengua d'oc no hi hauria dificultat fonètica, puix que allà molt aviat d'c i *T-Ċ reduïen *-dz-* a *-z-* (*doze*, *seze*, *suze* apareixen ja c 1200) Fa més escrúpol no trobar mai *salvatzina* amb *-tz-* en català, però no serà escrúpol sinó rotunda objecció si reparem que *-tz-* no cau mai sempre hem mantingut vigorosa l'africada de *dotze*, *tretze*, *setze*, *sutze*, *Llàtzer* etc., i la forma *salvetna* o *salvaina*, no pas esporàdica, prova que aquella *-z-* del ross arcaic és, com sol passar, la grafia d'un ð evanescent

Aquest exigeix com a base una C^l intervocàlica Sem-

bla que tinguem dret a postular una base com *SILVACINA; o, si fem cas del tipus *salvezina* corresponent a les formes de l'Aude, Loire, Albi i Limotges i variant freqüent en cat. ant., *SILVICINA No en manca-ria algun model com ALBICINA (*albeina*, *obeina* a *ALB*). Potser podem desatendre aquesta *e*, vista la possibilitat d'una metàtesi *e-az* > *a-ez* i la poca força provatòria de les grafies en cat. or., i ens decantem cap a un ètmon *SILVACINA No fóra inconcebible imaginar-hi una base *SILVAX, -ACIS, formada com *vorax*, -*acis*, *tenax*, *sequax* etc. Sembla forçat; però no trobo que ho fos admetre que, partint de SILVACEUS, -ACEA, que és el nom de la salvatgina en el Dioscòrides llatí del S. VI —pronunciat llavors SELVACIA— es vagi formar el diminutiu *SILVACINA

Una alternativa fonètica potser fóra encara concebible, des de *SILVATICINA. En català, quan hi ha una altra síbilant en el mateix mot, es produeix una dissimilació de la *-z-* en ð, i aquesta després cau: INCISAMEN > *enciðam* > *enciam*, BISACCIA > *beaces*, BISOCIU *bi(g)òs*, RECISALIA > *recialles*. Condició que es troba en el nostre mot. Podríem, doncs, suposar que *salvadzina* passés, per això, a *salvadðina*, amb un grup ðð tan homogeni que es reduïu tot seguit a ð, a temps encara perquè la ð caigués quan totes les ð es van dissipar. Com que sembla una combinació fonètica massa rebuscada, em decanto pel *SILVACINA postulat abans.

CULTISMES: *Silvestre* [DTo 1670], pres del ll. *silvester*, -*tris*, -*tre*, id.; *assilvestrat*. *Silva* [Lab.], terme poètic, és manlleu no gens lloable del cast-port.

CPT: *Silvicola*, *silvicultura* [*selv-*, Vogel, DOrt]. *Mare-selva* per *lligabosc* o *xuclamel* és un calc intolerable del castellà. Però en parlars gascons i ribagorçans es formà un compost en ordre invers *selvamare* > gc. *seubamaḡ*, ribag. *salbezmaḡ* id., Tendrui, 1957 (amb doble metàtesi de la semivocal i les vocals de *selvamaire*).

1 Un bosc *La Seube* i un *La Seubole*, un poble *Saubole*, i molts compostos: *Sauvelade* poble prop Lagor [*Sylva Lata*, a. 1127 i ss], i bastants en *Saub-*, com *Sauvemale*, *Sauvejunte*; en particular els prolongaments de SILVA MEDIANA: un llogaret *Sauvemeà* prop Lembeye [*Saubemea* a. 1385, *Seubemeà* 1323], amb el llogaret pròxim dit *Le Poey de Sauvemeà* [*Lo Poey de Seubemeà* 1427], i un mas *Sauvemià* pertanyent a Salies [*Saubemeà* 1535], PRaymond, *Dict Top B-Pyr*, s v. — 2 Aquí aplicat només a una «gran extensió de arbres de hoja ca-duca», exloent-ne, doncs, els pinars i avetoses, amb els exs.: «an desbedau la selva» «la selva ya ye follada» (Ballarín).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *seuva*, *Selva*, *Selvanegra*, *Selvasembrada*, *Selvapaga*, *selvós*, *enselvat*, *salvatge*, *cavallers salvatges*, *gegants salvatges*, *hòmens salvatges*, un *salvatge*, *boc salvatge*, *gat salvatge*, *gat salvat*, *gat salvat*, *sauvatge*, *sovatge*, *selvatic*, *salvatgejar*, *salvatgenc*, *salvatgia*, *salvatgeria*, *salvatgesa*, *salvatgea*, *salvatget*, *salvatgisme*, *salvatjada*, *salvatjum*, *ensalvatgir*, *ensalvatjar*, *semisalvatge*, *selva-*